

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al Asociațiunii institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1-3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6.—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Director: **Constantin Popp.**

•••□•••

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Dela vorbe la fapte. — Contribuția lui A. D. Xenopol la economia românească. — Raportul Băncii Naționale despre anul 1937. — Consiliul Superior bancar: Comunicări. — Casa Fondului național al aviației. — *Cronica*: „Capitala”. „Viitorul”. — *Bilanț*: Banca „Târnovana”, S. A. Târnova jud. Caraș.

Dela vorbe, la fapte.

Nu odată ne-am exprimat indignarea, în coloanele „Revistei Economice” asupra metodelor întrebunțate de toate partidele, cari ne-au guvernat dela războiu încoace. Mereu am cerut să se renunțe la vorbe și să se treacă de grabă la fapte. Și multă lume din țara noastră cerea lucrul acesta. Aceștia, natural, erau neînregimentați în diversele partide politice de guvernământ, cetățeni loiali, cinstiți, cu dragoste de nația noastră, de origine etnică română.

Măsurile dictate de interesele colectivității nu se luau. Proiecte bune, cari întruneau asentimentul maselor de români rămăneau simple proiecte.

Niciodată nu s’au luat măsurile dictate de nevoile și năcazurile populației românești, cele bune, cele cari puteau aduce o vindecare sau o însănătoșare radicală. Și dimpotrivă. Acolo unde era absolută nevoie ca vorbele să rămână

în vânt, tocmai acolo se lua măsuri, se trecea la fapte, pentru ca rezultatele să fie deadreptul dezastruoase.

Toate acestea în domeniul economic.

Încă odată. Interesele diverselor întreprinderi mari fie industriale, fie comerciale, totdeauna străine, dictau măsurile cu caracter economic ce aveau să vină.

Și situația asta tristă a continuat ani de zile.

De aceia multe proiecte sănătoase n’au putut fi duse la îndeplinire, chiar cu toată voința ministrului respectiv și vremelnic.

S’a vorbit numai, s’a alarmat lumea și nu s’a realizat nimic.

Am ajuns astfel în situația economică de azi. Toate bogățiile sunt în mâna străinilor. Dar nu numai atât. Românii de origine etnică română nu pot găsi de lucru la acești „capitaliști”.

De câțiva ani s’a pornit un curent de românizare în toate domeniile. El a pornit dela tineretului uncitor și conștient al acestei țări. A prins teren, s’a dezvoltat repede, în ciuda celor cari îl priveau cu ochi răi, și astăzi a devenit o necesitate. Nimeni nu-și poate închipui

că românizarea vieții economice dela noi nu va deveni fapt împlinit. Și încă în scurt timp.

De câțva timp pare că s'a schimbat ceva în țara noastră. Noul guvern al dlui Octavian Goga, vrea cu orice preț să româneze viața economică. Chiar a luat unele măsuri, frumoase dar neînsemnate pentru economia națională. A anunțat în schimb și și-a legat de suflet românizarea vieții economice.

În măsura în care îi va succeda a o realiza nu știm. Noi o dorim cât mai de vreme.

Să știe însă conducătorii statului de azi, că lumea e sătulă de vorbe. Vrea, cere, pretinde fapte și iar fapte.

Ideia românizării ea și reformele economice anunțate să nu rămână o simplă lozincă, menită să sperie și să aducă puturi în viitoarele alegeri. Ea să creieze, să devină fapt împlinit.

Dar românizarea vieții economice dela noi nu-i așa ușoară. Guvernul va avea de luptat cu multe și mari piedeci pe cari e greu de prevăzut dacă le va învinge. Planul de românizare să fie bine chibzuit, ca economia națională să nu sufere. Că vorba dlui Corteanu dela „Argus”: „a dărâma este ușor, a clădi mai greu”. Și pentru românizare e absolută nevoie de: voință, muncă și cunoștințe. Apoi toate acestea se găsesc la o parte din finerețel nostru. Și aceștia să fie întrebuințați în viața economică. Guvernul să nu încerce românizarea prin satisfacerea clientelei politice, cum pare că s'a început aceasta „românizare”. În felul acesta totul este în zadar. Iar ideea ea atare se nimicește. N'am vrea să vedem și această pacoste pe capul țării noastre.

Deci, românizare cu elementele pregătite ce sunt, capabile să stăpânească și să domine situația actuală.

Despoliticianizare reală și în viața economică, ca să se facă treabă.

I. D. PITU.

Contribuția lui A. D. Xenopol la economia românească.

De Stefan Pascu, Cluj.

(Urmare).

2. Concepțiile economice ale lui A. D. Xenopol.

Lipsurile țărânimii noastre sunt din veacuri depărtate. Nici dela pilda lui Cuza Vodă din 1864 noi n'am știut aplica sistemul acestei îmbunătățiri a soartei țărânimii noastre.¹⁾ Felul în care reforma agrară din 1864 se săvârși, trezi criticele cele mai acerbe, atât din partea agrarienilor deposedați prin expropriere, cât și din partea celor ce-și dădeau seama că, dacă juridicește țăranul român devenia un om liber din punct de vedere economic, el continuă să trăiască mai departe o existență mizerabilă, fiind în imposibilitate de a-și cuceri un minimum de autonomie din pricina lotului, a pulverizării lui prin partaj succesoral, a lipsei de orice credit.²⁾ Nu pământul lipsește țărânimii, ci mijloacele de lucru sistematizate, pentru că este în adevăr netăgăduit, că este cu neputință ca toți locuitorii acestei țări să aibă pământ.³⁾

Statul nu poate interveni pentru a îmbogăți în chip pozitiv pe țărani, intervine numai să-i apere de mai puternici.⁴⁾ Statul poate da printr'o bancă agricolă sau industrială ajutor țărănilor și meseriașilor, pentru a putea întreprinde meseria pe care o încearcă.

Dacă s'ar împărți pământul ar trebui să se dea și celor buni și celor răi, care n'ar face altceva decât să-l prade. Așa statul va ajuta pe cel vrednic de a-și procura pământ care-l va ști prețui. Dacă țărani se vor obișnui cu primirea de pământ dela stat, când statul nu va mai avea de unde le da, vor cere să le dea pământ dela țărani cari și-au adunat și astfel se va naște un „bellum omnium” contra „omnes” în care se va prăbuși toată societatea și statul.⁵⁾

Xenopol e de partea acelor cari susțin să i se dea țăranului pământ pentru cumpărare, pentru că astfel se va forma din cei vrednici o clasă intermediară, între țărani săraci și boieri. Pentru ajutorul acestor țărani economi, să se înființeze o bancă agricolă, care să le pună la dispoziție capitalul necesar, în condiții favorabile. Dar legea pentru înființarea acestor bănci să prevadă că străinii nu pot avea majoritatea acțiunilor, astfel să nu fie nici un pericol din partea lor. Bani să fie dați pe termen fix și amortizabil. Garanția băncii ar fi pământul cumpărat sau recolta de pe cel arendat. Plata ratelor trebuie urmărită strict pentru că un defect al Românilor, e neexactitatea și astfel se va ajunge la ruină.

Dar lucru primordial pentru îmbunătățirea soartei țărănilor, e raționalizarea muncii. Acest lucru — spune Xenopol — se poate face pe mai multe căi. Arendașul să fie obligat a lua pe lângă el un om mai priecut în ale agriculturii. Apoi trebuie impus țăranului o muncă mai metodică, aratul de ex. de toamnă. Ca să se dedea la o astfel de muncă să li se acorde favoruri. Numai acelor să li se reducă impozitul fon-

¹⁾ A. D. Xenopol: o. c., p. 4.

²⁾ G. Strat: op. c., p. 19.

³⁾ A. D. Xenopol: o. c., p. 5.

⁴⁾ A. D. Xenopol: o. c., p. 4.

⁵⁾ Idem, ibidem.

ciar, cari vor face această cultură. Țăranul să fie silit a cultiva pe lângă grâu, și alte plante, în grădina zarzavaturi, pomi fructiferi. Ca să îndemne pe țărani la aceste ocupații mai diverse, să fie agricultori ambulanz, experți, în fiecare plasă, care să cutureere satele și să explice populației rurale, Ca să se încurajeze aceste începuturi să se dea premii celor destoinici și să fie pedepsiți cei îndărătnici. Ar mai fi necesar, înființarea de școli rurale, fie cele primare transformate în acest sens, fie în fiecare plasă sau județ câte una. Pentru ca să meargă copiii de țăran la aceste școli să li se acorde favoruri, ca de exemplu reducerea termenului militar. Un alt mijloc prin care țărani sunt despoiați e sistemul de percepere al impozitelor. Perceptorii merg și sechestrează dela cel impus grânele și le vinde la licitație publică. Până la vânzare le depun undeva, dându-le în paza unor custozi, cari i-au tot ce întrece dela impozit. Ar trebui să se vândă direct la oraș și ce întrece să fie restituit țăranului.

Apoi negustorii ambulanz înșeală în mod mișelesc pe țărani, de aceea ar trebui înființate iarmaroace în fiecare orașel, ca țăranul să-și vândă direct produsele sale.

Un alt mijloc de câștig pentru populația agricolă, ar veni de pe urma înființării hambarelor, docurilor, unde ei și-ar putea depozita produsele lor.¹⁾ În aceste docuri produsele s'ar putea păstra uscate și ferite de incendii. Apoi desfacerea produselor pentru străinătate, în situația care era, trecea prin 4-5 mâini care toate aveau câștig în detrimentul producătorului. În cazul docurilor, acestea le-ar trimite direct la cerere, astfel ar fi înlăturată specula. Tot dela aceste docuri, va putea împrumuta banii necesari cu recipisa de depozit — warantele — dela Banca Națională și astfel dobânda și specula ar fi înlăturate.²⁾ Toate aceste măsuri trebuiesc inițiate de către stat prin administrația sa. Inșă oamenii, cari reprezintă administrația, fiind la cheremul schimbărilor politice, gândesc că astfel de măsuri pot să le atingă situația lor și astfel se vor opune la înfăptuirea acestora. Ne lipsesc oamenii, e ultima concluzie a lui Xenopol.

Din toate cele expuse rezultă, că dispariția latifundiilor n'a adus rezultatele nădăjduite, ci dimpotrivă numai în curs de 5 ani de experiență a noului tip de proprietate, a noii metode de exploatare, țărănimea a acumulat datorii de zeci de miliarde, iar producția e în cea mai mare parte calitativ inferioară, spune dl Strat.³⁾

Vorbind despre crearea docurilor, — Xenopol, — pe lângă binele ce rezultă pentru populația agricolă din acestea, vede un bine și pentru comerț. Comercianții dacă cumpără grânele dela țară, trebuie să aștepte bursa favorabilă pentru desfacere, așa că în aceste docuri grânele se pot păstra timp îndelungat și în condiții bune.

Cum am spus, prin docuri se va putea înlătura specula, ce provine de pe urma comerțului. Comerțul fiind apropierea consumatorului de producător, acolo va fi mai necesar și mai bine plătit unde comerciantul are muncă mai mare și această muncă este mai mare într-o țară agricolă, unde nu sunt fabrici și mărfurile trebuiesc aduse din străinătate.⁴⁾ Această e situația și în

țara noastră unde mai toți comercianții sunt străini și mai ales evrei. Cauza venirii acestor străini la noi, a fost lipsa industriei și astfel veniau acești comercianți ca intermediarii țării respective. Apoi acești străini veniți pentru comerț și înmulțindu-se foarte mult și ne mai având câștig, se apucară de meserii și astfel și această ramură a ajuns în mâna lor. Comerțul mare, exportul și importul, sunt iarăși exclusiv în mâna străinilor. E normal ca la import să fie străini intermediari, pentru că ei au credit în străinătate venind din țările respective, dar tot atât de normal e, ca exportul să fie în mâna naționalilor, pentru că în ei au mai multă încredere producătorii, inșă și această ramură este tot în mâna străinilor. Această stare de lucruri s'ar putea îndrepta, dacă toți proprietarii s'ar aduna și ar înființa un birou central, care să trateze cu străinătatea. În felul acesta, tot câștigul comercianților ar merge în mâna proprietarilor. Prin acest export, agenții biroului din România, ar lua legături cu străinătatea și astfel și o parte din comerțul extern ar veni în mâna Românilor.¹⁾ Când întreg comerțul exterior, care e oglinda fidelă a stării economice a unei țări, pentru că prin export se vede puterea de producție a țării respective, iar prin import, până la ce grad un popor atârna economiceste de altul,²⁾ va fi în mâna naționalilor, o bună parte din câștig, care în situația contrară merge în alte țări, va rămâne la noi și astfel țara se va îmbogăți. Finanțele țării, care sunt semnul cel mai vădit al ocârmuirii sale,³⁾ se vor îmbunătăți și astfel și comerțul care scade sau crește totdeauna proporțional cu bogăția țării,⁴⁾ se va intensifica. După cum în toate timpurile s'a verificat dictonul: forța primează dreptul, ajunge la concluzia: fi tare dacă vrei să trăești.

(Va urma).

Raportul Băncii Naționale despre anul 1937.

Politica de credit.

Banca Națională a României a urmărit fără înțetare, o politică de asanare și consolidare a băncilor, căci numai prin ele o bancă de emisiune poate să-și îndeplinească datoria ce-i incumbă, de a înzestra piața cu mijloacele necesare.

Odală terminată opera de asanare, prin aducerea la îndeplinire a dispozițiilor legii de reglementare a datoriilor rurale, și urbane din 7 Aprilie 1934, Banca Națională a României a socolit de principala sa îndatorire, de a se consacra urgentei necesități de reorganizare și redresare a creditului, alterat în urma crizei bancare.

În acest scop, încă din toamna anului 1936, conducerea institutului de emisiune, pe baza cercetărilor comisiunilor, special constituite în acest scop, a ela-

¹⁾ Idem p. 18.

²⁾ A. D. Xenopol: *Memoriu pentru îmbunătățirea economică în nordul României*, p. 6.

³⁾ G. Strat: o. c., p. 19.

⁴⁾ A. D. Xenopol: *Studii economice*, p. 106.

¹⁾ Idem p. 116.

²⁾ Idem p. 173.

³⁾ A. D. Xenopol: *Situația financiară a României sub guvernul liberal*, p. 2.

⁴⁾ Idem p. 5.

borat un program complet, expus în raportul anului precedent către adunarea generală a acționarilor. Acest program alcătuiește un tot armonios și cuprinde toate sectoarele vieții noastre economice, a căror dezvoltare este în strică legătură cu reînvierea creditului pe piața noastră.

Din acest program, alcătuit și elaborat pe diferite ramuri de activitate, s'au adus la îndeplinire de către guvern, în decursul anului 1937, numai câteva din măsurile ce trebuiau luate.

Astfel sectorul realizat a fost acela al creării institutelor naționale de credit agricol, meșteșugăresc și aurifer și metalifer, cu participarea de capital a institutului de emisiune, precum și al modificării legii comerțului bancar.

Participarea de capital a noastră, efectuată în cursul anului 1937 pentru constituirea acestor institute naționale de credit și în conformitate cu aprobarea dată de adunarea generală extraordinară din 21 Februarie 1937, a fost următoarea:

a) S'a subscris de noi la capitalul Institutului național de credit agricol Lei 424.500.000 din care vârsământul de 30 la sută ce ni s'a cerut reprezintă suma de Lei 127.350.000;

b) S'a subscris de noi la capitalul Institutului național de credit meșteșugăresc, Lei o sută cincizeci de milioane, din care vârsământul de 30 la sută, ce ni s'a cerut reprezintă suma de Lei 45.000.000;

c) S'a subscris de noi la capitalul institutului național de credit aurifer suma de Lei 168.500.000 din care vârsământul de 30 la sută ce ni s'a cerut reprezintă suma de Lei 50.550.000.

Această participare a noastră a făcut posibilă începerea efectivă a operațiunilor acestor instituții.

În cifrele bilanțului pe anul 1937, ce supunem aprobării domniilor-voastre, se găsesc cuprinse și aceste operațiuni.

Au rămas deci spre realizare, celelalte sectoare din programul întocmit de noi și supus guvernului și anume: crearea institutului național de credit pentru funcționarii publici, crearea instituției de sprijinire mutuală a băncilor și de asigurare a depunerilor în instituțiile de credit, organizarea evidenței creditului, reorganizarea operațiunilor în Bursa de valori și titluri, problema dobânzilor și, în special, modificarea legiuirilor actuale de procedură a executărilor și de concordat, etc., spre a se crea astfel, cadrul juridic și practic de protecțiune a creanței, printr'o rapidă executare a debitorului neplatnic. Protecțiunea și garanțarea ce este indispensabilă a se acorda creditorului, trebuie să fie cel puțin egale cu acelea acordate actualmente de legiuitor, debitorului. Fără această protecțiune, nu se poate reînvia inițiativa particulară de plasare a disponibilităților sau economiilor și nu se va putea relua firul întrerupt al operațiunilor sănătoase de credit.

Pentru realizarea acestor noi temelii de reorganizare și stimulare a creditului, toate lucrările au fost întocmite de institutul de emisiune și trimise onor. guvern, spre a fi examinate și apreciate în vederea legiferării și traducerii lor în fapt.

Vom continua și pe acest tărâm, neobosita noastră perseverență în a solicita atenția onor. guvern spre această operă indispensabilă vieții noastre sociale și economice, cu simțământul că ne desăvârșim cea mai imperioasă îndatorire față de țara noastră, în împrejurările de astăzi, când creditul este solicitat de toți cei ce vor să producă.

În afară de acest întins program de reorganizare a creditului, în decursul anului acesta, institutul de emisiune a acordat o deosebită atenție creditului plugarilor.

Pentru cunoașterea mai reală a acestei probleme complexe, dar foarte importantă și hotărâtoare pentru piața noastră națională și spre a ne putea edifica asupra modalităților practice și eficiente de realizare atât a creditului pentru micii plugari, cât și a celui necesar mărginașilor târgurilor și orașelor, precum și elementelor naționale (funcționari, profesioniști, etc.) din centrele cu populație preponderentă minoritară și cu posibilități de credit bancar reduse, s'au ținut, în decursul anului 1937, de către conducerea Instituției dv. conferințe de informare și examinare la fața locului, la Craiova, Cluj, București, Chișinău și Iași. Ca rezultat al acestor importante conferințe de informare și îndrumare, s'a luat decizia ca B. N. R. să acorde credite de reescont pe termen de 2—5 ani, pentru plugari; primul pentru necesitățile de investiții restrânse și de valorificare a recoltei; iar cel de al doilea pentru investiții mai importante, cumpărare de pământ, etc. Tot astfel, s'au aprobat credite și pentru mărginașii târgurilor sau orașelor și pentru funcționari, profesioniști etc., din centrele mai sus amintite, în vederea cumpărării sau construirii de imobile, a așezării lor profesionale, dobândirii fondurilor de comerț etc.

Prin această înțeleaptă și eficientă măsură, luată de instituția dv., creditul plugăresc stângenit de necesitatea lichidării în 100 zile, se poate dezvolta acum cu folos, pătrunzând rodnic și adânc, în pătura sătească, precum și în aceia a micii burghezii românești dela târguri și orașe, urmând să constituie astfel, pe de o parte antidotul activ de stârpirea cămătăriei, iar pe de altă parte, pârghia robustă și constantă a promovării vieții economice, sociale și naționale, atât a plugarului, cât și a burgheziei românești.

În sensul acestei opere constructive a instituției dv., se studiază noi soluțiuni, pentru a se asigura factorilor de producțiune și de comerț, ai economiei naționale, mediul prielnic de dezvoltare, în vederea unei cât mai largi și rodnice valorificări a bogățiilor cu care a fost înzestrată țara noastră.

Aceste credite pe 2 sau 5 ani, urmează să fie acordate de B. N. R., prin mijlocirea institutelor bancare comerciale (bănci locale, agenții sau sucursale ale băncilor din București). Având în vedere, că pe de-o parte, rețeaua acestor bănci a fost descompletată în urma crizei bancare, care a făcut să dispară de piața creditului multe bănci locale, rămânând regiuni întregi fără aceste importante organisme economice, iar pe de altă parte, chiar organismele bancare locale existente nu au în toate regiunile o suficientă putere de pătrundere în masa rurală pentru a satisface necesitățile de credit, conducerea Institutului dv., paralel și concomitent cu preocuparea mai sus arătată, a socolit necesar a se proceda fără întârziere la soluționarea a două fundamentale probleme, pentru dezvoltarea economiei naționale, anume :

a) completarea rețelei bancare, în regiunile în cari criza bancară a desființat băncile comerciale locale ; b) organizarea creditului mărunț, rural și urban — mărginaș prin mijlocirea cooperăției, ca desăvârșit suport și completare a acestui credit acordat prin mijlocirea organismelor bancare comerciale mai sus arătate.

Cu privire la completarea rețelei bancare comerciale, inițiativele institutului de emisiune sunt deja luate și printr'o armonioasă conlucrare cu băncile mai importante din Capitală, această operă este în curs de înfăptuire, în diferitele puncte ale țării. În chipul acesta multe regiuni din țara noastră, cari erau lipsite de un organ bancar, îl vor avea în curând la îndemână.

Consiliul Superior Banear. Comunicări.

Nr. 1/1938.

Comunicarea Remunerațiunilor Globale.

Se atrage atențiunea instituțiilor bancare că, în conformitate cu dispozițiunile art. 24 din legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă, sunt obligate să comunice Consiliului Superior Bancar — odată cu trimiterea bilanșurilor anuale aprobate de adunarea generală — remunerația globală acordată administratorilor, directorilor și censorilor, remunerații ce nu se prelevă asupra beneficiului, făcând parte din cheltuelile generale cum ar fi: salariile fixe, jetoanele de prezență, indemnitațiile de locuință, misiune și transport, gratificațiile de orice fel, tantiemele contractuale sau orice alte sume de aceeași natură.

Instituțiile bancare care nu acordă astfel de remunerațiuni sunt ținute deasemenea să facă cunoscut Consiliului Superior Bancar în fiecare an, odată cu trimiterea bilanșurilor anuale, faptul că nu au acordat remunerații globale ce nu se prelevă asupra beneficiului, administratorilor, directorilor și censorilor, pe anul expirat.

Instituțiile bancare vor comunica deasemenea Consiliului Superior Bancar, în fiecare an și odată cu

trimiterea bilanșurilor anuale aprobate de adunarea generală, lista tuturor administratorilor, censorilor și directorilor, arătând în dreptul fiecăruia data când au fost aleși de adunarea generală, dată când au intrat în funcțiune cum și data când le expiră mandatul.

Instituțiile bancare care nu se vor conforma acestor dispozițiuni vor fi pasibile de aplicarea sancțiunilor prevăzute de art. 56 din legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă.

Nr. 2/1938.

Publicarea Actelor Intreprinderilor Bancare.

Constatându-se că unele întreprinderi bancare nu se conformează dispozițiunilor art. 9 și 30 din legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă, în ceea ce privește publicitatea actelor lor, se atrage atențiunea acestora și în general tuturor întreprinderilor bancare că, în conformitate cu dispozițiunile legale în vigoare publicitatea actelor lor se va face după cum urmează :

1. *Actele constitutive, statutele, precum și modificările lor, actele de fuziune, hotărârile adunărilor generale pentru sporirea, reducerea sau reconstituirea capitalului, precum și cele de dizolvare și lichidare* se vor publica numai în Buletinul Oficial Bancar.

Publicarea acestor acte se va face în termen de 30 zile dela data lor.

Înlăuntrul acestui termen, conducătorii sau lichidatorii întreprinderilor bancare sunt ținute să depună actele susmenționate la Tribunalul competent, care le va transcrie în Registrul respectiv ca și pentru celelalte societăți, cum și la Oficiul Registrului Comerțului din localitatea unde întreprinderea bancară își are sediul principal și sediile sucursalelor, pentru a fi transcrise în Registrul Societăților Bancare.

Tribunalul respectiv ordonă printr'un jurnal publicarea susziselor acte în Buletinul Oficial Bancar.

Un exemplar din aceste acte, certificat pentru exactitate cu originalul a cărui publicare s'a ordonat și cu mențiunea făcută de către grefier a numărului jurnalului Tribunalului prin care s'a ordonat publicarea, va fi trimis, prin îngrijirea instituțiilor bancare, Consiliului Superior Bancar, în timp util, pentru ca publicarea actului în Buletinul Oficial Bancar să se poată face în termenul maxim de 30 zile dela data lui.

2. *a) Bilanșurile anuale vor trebui depuse cu cel puțin opt zile înainte de întrunirea adunării generale la Greșa Tribunalului competent, fără îndeplinirea vreunei alte forme de publicitate. Deci prin derogare dela dispozițiunile codului comercial, publicarea bilanșului anual înainte de aprobarea lui de către adunarea generală nu mai este obligatorie.*

Bilanșul anual va trebui întocmit după modelul tip stabilit de Consiliul Superior Bancar și aprobat de adunarea generală în termen de maximum patru luni dela finele fiecărui an.

Bilanșul anual însoțit de contul de profit și pierdere, regulat aprobat, va trebui depus la Tribunalul competent, care va dispune publicarea lui.

Publicarea se va face, în termen de maximum 30 zile dela aprobarea lui de către adunarea generală, în Monitorul Oficial și Buletinul Oficial Bancar ;

b) La finele primelor 6 luni ale fiecărui an, administratorii instituțiilor bancare sunt obligați să întocmească bilanțul brut semestrial, după modelul tip stabilit de Consiliul Superior Bancar.

Bilanțul semestrial se va depune la Tribunalul competent care va dispune publicarea lui în Buletinul Oficial Bancar. Publicarea se va face în termen de maximum 45 zile dela data întocmirii lui.

Administratorii instituțiilor bancare sunt datori a trimite în timp util câte un exemplar din bilanțul anual însoțit de contul de profit și pierdere și bilanțul brut semestrial prevăzute cu viza de publicare a Tribunalului și cu indicarea de către grefier a numărului jurnalului prin care s'a dispus publicarea, Monitorului Oficial și Buletinului Oficial Bancar sau numai Buletinului Oficial Bancar, (bilanțul semestrial) pentru ca publicarea lor să se facă în termenul prevăzut de lege.

3. Publicitatea actelor întreprinderilor de bancă, în afară de acelea enumerate mai sus, cerute de legi și statute se va face după cum urmează:

a) *Publicarea convocărilor adunărilor generale ordinare și extraordinare însoțite de ordinea de zi se va face în termenul stabilit de codul comercial în Monitorul Oficial și Buletinul Oficial Bancar;*

b) Publicitatea hotărârilor adunărilor generale prin care s'a decis înființarea de noi sucursale sau agenții, schimbarea, refracarea sau excluderea asociațiilor, schimbările firmei sociale, ale sediului, obiectului societății și ale asociațiilor cari au semnătură socială, cum și a tuturor celorlalte acte a căror publicitate este cerută de legi și statute, în afară de cele enumerate la punctele 1 și 2 din prezenta comunicare se va face prin menționarea lor în Registrul Societăților Bancare al locului unde, întreprinderea își are sediul principal și sediile sucursalelor și prin publicarea în Monitorul Oficial și Buletinul Oficial Bancar.

Publicarea acestor acte se va face în termen de 15 zile dela data lor.

4. Publicarea deciziunilor Consiliului Superior Bancar cerută de legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă cum și aceea hotărâită de Consiliul Superior Bancar, se va face în Buletinul Oficial Bancar în termen de 15 zile dela comunicarea deciziei.

În cazul în care statutele vreunei societăți bancare dispun publicarea actelor de mai sus, sau a altor acte și în alte organe de publicitate, în afară de Monitorul Oficial și Buletinul Oficial Bancar, publicarea lor este obligatorie și în organele arătate de statute.

Instituțiile bancare care nu se vor conforma dispozițiilor de mai sus și în general tuturor dispozițiilor legale, în termenul și modul arătat de lege, vor fi pasibile de aplicarea sancțiunilor prevăzute de art. 50 din legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă.

Cronica economică.

— După câte se pare, piața produselor petrolifere se aproprie de o normalizare după recenta reducere de prețuri la unele articole. Se contează pe o creștere a consumului de petrol lampant, mai ales la

sate. Creșterea desigur, nu va fi prea mare, deoarece ziua se mărește în detrimentul nopții, lumina naturală înlocuind pe cea artificială. Era mult mai bine, dacă cercurile oficiale ar fi micșorat prețurile articolelor petrolifere de mare consum încă din toamnă.

În ce privește exportul, constatăm din nou o stagnare generală. Această stagnare era explicabilă, până la un punct, în lunile Decembrie și Ianuarie, luni de iarnă, în cari circulația auto-vehiculelor era minimă și deci și consumul de benzină. Însă absența totală actuală a transacțiilor pentru exportul produselor de petrol românesc este de-a dreptul îngrijorătoare. În ultimul timp s'a primit știrea că, în curând, vor începe tratative pentru furnizarea a 800 vagoane de benzină necesare marinei militare a Marii Britanii, aflătoare în momentul de față în Oceanul Pacific. Cercurile conducătoare competente explică anemia exportului nostru de petrol prin existența restricțiilor valutară în special față de marile consumatoare de petrol românesc: Germania, Austria, Ungaria, Cehoslovacia, etc., precum și prin punerea în aplicare a nouilor tarife de transport pentru produsele petrolifere, cari au fost majorate simțitor.

Problema de căpătâiu, ce preocupă azi pe toată lumea românească cu privire la petrol este creșterea necondiționată a producției. Aceasta după cum au relevat în una dintre cronicile precedente, a scăzut cu aproape 25 la sută față de intervalul de timp corespunzător din anul trecut. Concomitent cu această diminuare a producției, s'au micșorat foarte mult și prețurile. Scăderea producției nu se poate explica, mai cu seamă când ne gândim că forajul a crescut în timpul din urmă. În anul 1937, numărul sondelor intrate în funcțiune este de 191 față de 179, câte erau în anul 1936. În general, exploatarea petrolifere suferă în toată lumea din cauza nesiguranței economice și din cauza războiului din extremul orient.

— Cercurile forestiere din țară au primit cu satisfacție hotărârile luate de conferința internațională forestieră dela Varșovia, ținută la sfârșitul lunii trecute. Se crede că reducerea cotelor unor țări va avea ca efect o mai bună raționalizare a exportului de produse lemnoase ale țărilor europene precum și menținerea prețurilor. Exportul se va intensifica, cu deosebire în țările din Orientul apropiat, în Germania și în Abisinia. Se cere un singur lucru: Stabilirea unui sistem de convenții comerciale și de plăți, care să permită o mai rapidă lichidare a transacțiilor.

Între țările, în cari țara noastră exportă mai mult lemn, cea mai importantă este Egiptul. Pe piața Egiptului noi exportăm anual circa 300.000 metri cubici, de tot felul de lemne. Dacă finem seama, că anual țara noastră exportă în fiecare an cam 700.000 m. c. de lemne, putem vedea că țara Faraonilor înghite aproape jumătate din cantitatea de lemn ieșită din România în decursul unui an. E absolut necesar să

strângem tot mai mult legăturile comerciale cu Egiptul pentru a ne păstra locul atât de bun, în ce privește lemnul, pe această piață. O piață aproape tot atât de bună este cea grecească. Firmele de aici importă numai lemne standardizate și selecționate, din care cauză și prețurile sunt mai urcate cu circa 10%, decât în celelalte țări din Orientul apropiat. Din știrile mai noi, aflăm, că exportul nostru în Grecia a început să scadă în timpul din urmă, pe când exportul altor țări a crescut. Se impune cu un ceas mai de vreme luarea de măsuri, spre a consuma de bușul elen în favoarea lemnului românesc.

— În lumea metalelor, nici o animație. Cererile înregistrate în cursul săptămânii trecute sunt totalmente lipsite de interes. Din cauza iernii, sezon neprielnic construcțiilor, fierul de beton nu a fost de loc cerut. În general tranșacțiile stagnează. Cauza primordială constă în nesiguranța prețurilor. Consumatorii sunt în așteptarea reducerii de prețuri a produselor de fier promisă de guvern. Tot din cauza aceasta, comerțanții întârzie să-și refacă stocurile de mărfuri. Singurele articole căutate, azi, sunt uneltele și mașinile agricole, comerțanții silindu-se a se aproviziona cu cantitățile necesare agricultorilor, a căror activitate începe în luna Martie.

Tot din motivul instabilității prețurilor, materialele de construcție sunt foarte puțin căutate. Antreprenorii, cei mai mulți, nu participă la licitațiile publice de construcții. Se crede că activitatea de construcții în anul curent va fi foarte redusă, mult mai redusă ca în anul precedent. Uzinele însă, au mult de de lucru. Ele sunt ocupate, mai ales, cu executarea comenzilor făcute de stat în legătură cu înarmarea țării și apărarea națională.

— Incredințat de guvernul francez și englez de a întreprinde o anchetă spre a se stabili cauzele crizei economice și a propune remediile pentru înlăturarea ei, fostul primministru al Belgiei, Van Zeeland și-a depus raportul. Citind știrile și comentariile apărute în presa străină și română, vom releva și noi propunerea de bază a celebrei anchete.

Cel mai eficace mijloc, în concepția autorului, este încheierea unui „pact de colaborare economică”. Acest pact ar urma să se extindă la cel mai mare număr de State care în tot cazul, să fie deschis și accesibil fiecărei țări. Scopul pactului ar fi de a da ajutor participanților spre a ridica standardul de viață a cetățenilor lor, contribuind astfel la bunăstarea generală a lor. În cadrele acestui pact universal, fiecare stat va putea să încheie înțelegeri particulare cu alte state pentru soluționarea chestiunilor practice, de amănunt și dela caz la caz. Realizarea practică a acestui pact s'ar îndeplini în trei etape: a) o luare de contact cu caracter informativ între reprezentanții principalelor state din lume; b) dacă principial s'ar ajunge la un acord, se va constitui un birou, care va studia propunerile fiecăruia și în fine c) încheierea unui unui acord de principii asupra marilor linii ale programului practic, prin ținerea unei conferințe finale.

Nu se știe atitudinile ce le vor lua diferitele state din lume cu privire la propunerile lui Van Zeeland. Deocamdată se pare că statele totalitare sunt gata să-l repudieze în întregime.

S. P.

Casa Fondului Național al Aviației.

DECIZIUNEA Nr. 19
din 26 Ianuarie 1938.

Comitetul:

Având în vedere dispozițiunile art. 20 din Legea pentru Fondul Național al Aviației, publicat în Monitorul Oficial Nr. 77 din 1 Aprilie 1936.

Având în vedere dispozițiunile art. 7 al. 1 aceeași lege;

Având în vedere textul art. 4 paragr. 16, 17 și 20 din Legea Timbrului și a impozitului pe acte și fapte juridice.

Pentru aceste motive

Decide:

Sunt supuse timbrului de aviație în conformitate cu art. 7, al. 1 comb. cu Cap. VII din tabelul anexă al legii pentru Fondul Național al Aviației:

1. Acreditivale, ordinele de plată precum și orice alte titluri asemănătoare ca:

— Ordinele de încasare pentru valori reprezentând mărfuri, titluri, cupoane facturi, etc.

— Ordine de cumpărare sau vânzare de valută.

— Ordinele de a se elibera unul terț titluri sau valori aflate în depozit la bănci.

— Ordinele de a se preda cumpărătorului o marfă gajată sau vândută.

— Ordinul de a se vinde un gaj, sau o marfă expediată la adresa băncii.

— Precum și toate celelalte titluri asemănătoare, adică ordine sau scrisori în virtutea cărora o bancă încheie cu un terț o operațiune, ca mandatară a clientului ei.

— Toate acestea urmând a fi timbrate cu timbrul aviației fix de 2 Lei.

2. Conturile și borderourile originale, copiile și extrasele de cont de orice fel eliberate de către bănci, bancheri și mijlocitori oficiali, — acestea urmând a se timbra cu timbrul fix de aviație de Lei 2.

3. Extrasele de cont curent eliberate de comerțanți și societăți comerciale — urmând a se timbra cu timbrul de aviație fix de 2 Lei.

Prezenta decizie, obligatorie conform art. 20 din lege, se va publica în Monitorul Oficial.

(Publ. în „M. Of.” Nr. 26, P. I. din 2. II. 1938, pag. 700).

CRONICA.

„Capitala” pretinde a ști, că în curând va apare o ordonanță prin care se va sista exploatarea unor complexe mai masive de păduri. Unde sunt situate aceste complexe, ziarul nu precizează. Să sperăm că prin această măsură nu se intenționează scumpirea materialului combustibil, al cărui preț a devenit exorbitant.

„Viitorul” publică un tablou din care rezultă, că în întreaga țară, au trecut în anul 1937 circa 30.000 hectare de pământ la alți proprietari. În Ardeal — afirmă ziarul — 90% din vânzătorii ar fi fost minoritari.

Banca „Târnovana“, S. A., Târnova, județul Caraș.

Inserisă în Reg. Bancar sub. Nr. 13/1935.

CONVOCARE.

Domnii acționari a Băncii „TÂRNOVANA“, institut de credit și economii, s. a., în Târnova județul Caraș, conf art. din statute sunt invitați la

a XXXII-a adunare generală ordinară,

care se va ține *Duminecă, la 27 Februarie 1938, ora 2 p. m.* în localul institutului din Târnova.

ORDINEA DE ZI:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale;
2. Raportul Consiliului de administrație și a Comitetului de cenzori;
3. Bilanțul cu Contul Profit și Pierdere;
4. Descărcarea Consiliului de administrație și a Comitetului de cenzori;
5. Alegerea unui membru în Consiliul de administrație;
6. Eventuale propuneri.

Târnova, 30 Ianuarie 1938.

Consiliul de administrație.

Activ.		Bilanț încheiat la 31 Decembrie 1937.		Pasiv.	
	Lei	b.		Lei	b.
Casa: Numerar efectiv	31.978	—	Capital social	400.000	—
Titluri românești necotate	4.980	—	Fond de rezervă statutar	26.837	—
Debitori beneficiind de legea lichidării datorităilor agricole (cota rămasă)	635.387	—	Depuneri spre fructificare pe livrete (cota rămasă)	459.947	—
Imobite necesare comerțului propriu	50.000	—	Dividende neridicate	1.545	—
Mobilier	10.000	—	Beneficiu net	8.754	—
Conturi diverse	162.738	—			
	895.083	—		895.083	—

Conturi de ordine.

	Lei	b.		Lei	b.
Cauțiuni statutare	154.000	—	Deponenți de cauțiuni statutare	154.000	—
Ipoteci și garanții diverse	550.000	—	Deponenți de ipoteci și garanții diverse	550.000	—
	704.000	—		704.000	—

Debit.		Contul Profit și Pierdere la 31 Decembrie 1937.		Credit.	
	Lei	b.		Lei	b.
Interese la depuneri	10.585	—	Dobânzi incasate dela debitori	57.323	—
<i>Cheltuieli de administrație:</i>					
Salarii	14.000	—			
Diverse	9.784	—			
Impozite	14.200	—			
Beneficiu net	8.754	—			
	57.323	—		57.323	—

Târnova, la 31 Decembrie 1937.

Pentru contabilitate ss. **Dimitrie Dihel**, contabil autorizat.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

ss. **Ioan F. Cerega**, președinte. ss. **Ioan Lința Pagu**. ss. **Ioan Dalea**. ss. **Constantin Ghejtu**. ss. **Savu Păun**. ss. **Rusalin Dalea**.

Verificat și găsit în conformitate cu codul comercial și legea bancară.

COMITETUL DE CENZORI:

ss. **Ianăș Sfetcu**. ss. **Ianăș Pagu**. ss. **Ioan Voina**. ss. **Ioan Modor**. ss. **Petru Puichită**. ss. **Petru Păun**.